

[Ministeren for offentlige arbejder]

brænder på i givet fald, at situationen er den, at et enigt folketing på ny i dag har erklæret, at dette er en samfundsopgave helt og fuldt, og at teknikerne til at løse den også er til stede. Men det skal – sagt til fru Janne Normann – ikke være nogen undskyldning for at forhale færdiggørelsen af et fast instrument på nogen måde.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Når man diskuterer, hvorvidt der er behov for en naturkatastrofefond eller en fond, der sikrer mod stormflod, skal det selvfølgelig med i overvejelserne, hvorvidt der kan ske naturkatastrofer, og hvorvidt der kan ske store skader på landet som følge af stormflod. Jeg er af den bestemte opfattelse, at det var langt, langt, langt bedre at beskæftige nogle af de mange hundrede tusinde mennesker, vi har til at gå ledige, med at lave effektive kystsikringer. Det ligger helt fast, at det vil ministeren ikke være med til. Ministeren vil maksimalt betale nogle og tyve procent af det. Det er rigtigt, at ministeren snakker om en fordelingsnøgle på 50 pct., men når man modregner momsbeløbet og de forskellige ting, ligger det helt fast, at ministeren er meget karrig med hensyn til at sikre imod, at vi får en sådan situation, at der er brug for en stor naturkatastrofefond. Det hjælper ikke, at ministeren står heroppe og siger, at jeg har sagt noget usandt. Det er ministeren, der er på forkert grundlag, for ministeren er nøjagtig lige så dårligt kørende som de tidligere ministre på området. De folk, som er en minoritet i Holmsland, kan få lov til at ligge og rode med sig selv og deres egen situation, og jeg kan sige til hr. Dyremose, at derovre er man aldeles ikke tryk.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at det er et forslag om etablering af en naturkatastrofefond og ikke et forslag om kystsikring, vi har til behandling.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, ministeren skal glæde sig over, at vi en gang imellem kommer med ros over, at der bliver udvist solidaritet. Det er klart, at vi vil ledsage det med en bemærkning om,

at det er vi ikke så forvænte med under de nuværende omstændigheder.

Ministeren sagde, at jeg havde angrebet forsikringsselskaberne. Nej, det har jeg sandelig ikke. Jeg ved udmærket godt, hvad det er for nogle vilkår, man er forsikringsselskab på. Det er ganske almindelige privatkapitalistiske virksomheder. Jeg angriber sandelig dem herinde, som kun vil nationalisere, når det er tabgivende. Alle de steder, hvor der er penge at hente, skal det ligge ude i den private regie. Det mener jeg simpelt hen ud fra elementær økonomisk betragtning er tåbeligt. Når vi andre godt vil have sådan noget nationaliseret, så er det ikke, fordi vi vil sidde og styre alt, men fordi der skal være sammenhæng i økonomien.

Jeg vil godt tage en bemærkning op fra fru Janne Normann, som siger, at det ville da være synd, hvis forsikringsselskaberne skulle påtage sig – jeg tror, fru Janne Normann sagde usikre opgaver. Det sætter i sig selv problemet i relief, hvis forsikringsselskaberne ikke skulle kunne påtage sig usikre opgaver. Hvis de ikke kan det, har vi dog det tungest vejende argument for, at vi må have det hele ind under en kollektivitet, hvor staten varetager både de sikre og de usikre opgaver.

Fru Janne Normann sagde også, at man siden 1934 havde haft forbud mod at bygge på den yderste revle. Det er muligt, det gælder på den yderste revle, men i 1960'erne byggede man faktisk nede ved Tønder – det har vi lige fået et svar om i forbindelse med saltvandsindtaget – i den sydvestlige ende af Tønder by i kote 0,8 et stort industri- og boligområde. Jeg ved så ikke, hvem det er, der har båret sig molboagtigt ad, eller hvem det er, der har glemt, hvordan marsken opfører sig, men der er i hvert fald lavet nogle tåbelige ting. Det skal ikke gå ud over de mennesker, der bor der. Derfor skal de selvfølgelig hjælpes i denne situation. Men sig ikke, at der ikke er sket vanvittige ting længe efter 1934!

Janne Normann (RV):

Der er sikkert sket vanvittige ting, og det gør der sikkert også fortsat. Det, jeg mener, er bare, at når det drejer sig om lovligt byggede huse, må husejerne have tillid til, at de er dækket ind, f.eks. i tilfælde af stormflod.